KLASYFIKACJA CALVERTA W OCENIE ODLEGŁYCH WYNIKÓW LECZENIA CHORYCH PO OSTEOTOMII MIEDNICY WEDŁUG CHIA

I Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XIII Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków 6-8.10.2005

Streszczenia:
Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2005, vol 7 (Suppl. 1), s197-198.

P66
KLASYFIKACJA CALVERTA W OCENIE ODLEGŁYCH WYNIKÓW LECZENIA CHORYCH PO OSTEOTOMII MIEDNICY WEDŁUG CHIARIEGO

Piontek T., Ciemniewska K., Głowacki M., Szulc A.
Katedra i Klinika Ortopedii i Traumatologii Dziecięcej Akademii Medycznej im K. Marcinkowskiego w Poznaniu, ul. 28 Czerwca 1956 roku 135/147, 61-545 Poznań

Słowa kluczowe: rozwojowe zwichnięcie stawu biodrowego, klasyfikacja Calverta, osteotomia miednicy wg Chiariego

Wstęp
Osteotomię miednicy, mającą na celu poprawienie pokrycia głowy kości udowej poprzez przesunięcie dysplastycznego stawu biodrowego przyśrodkowo, po raz pierwszy wykonał Chiari w 1950 roku. Celem operacji było zwiększenie płaszczyzny podparcia dla głowy kości udowej, co miało zapobiegać narastaniu zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających.

Cel pracy
Celem pracy była ocena występowania i rozwoju zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawów biodrowych u chorych operowanych metodą Chiariego.
Materiał
Oceny zaawansowania zmian zwyrodnieniowych stawów biodrowych dokonano u 30 chorych operowanych metodą Chiariego w latach 1965 – 1990 z powodu decentracji lub podwichnięcia w przebiegu rozwojowej dysplazji stawów biodrowych. Średnia wieku chorych w chwili operacji wynosiła 13 lat.
Metoda
Ocenę stopnia zaawansowania zmian zwyrodnieniowych dokonano z zastosowaniem 6-punktowej skali wg Calverta. na podstawie zdjęć radiologicznych stawów biodrowych w projekcji przednio-tylnej wykonanych przed operacją, w rok po operacji oraz podczas badania końcowego przeprowadzonego w okresie 10 – 36 lat po wykonaniu osteotomii Chiariego (średnia obserwacji – 30 lat).
Wyniki
Wartość punktowa stopnia zmian zwyrodnieniowych według Calverta w ocenie przedoperacyjnej wynosiła 1,05 OS 1,13, w badaniu wykonanym 1 rok po operacji 1,83 OS 0,83, a w ocenie końcowej 3,03 OS 0,87.
Wykazano istotną statystycznie korelacje ($p<0,05$) pomiędzy długością obserwacji a stopniem zmian zwyrodnieniowych.
Wnioski
W długoletniej obserwacji osteotomia miednicy metodą Chiariego nie zapobiega wystąpieniu zmian zwyrodnieniowych stawów biodrowych, które występują i zwiększają się proporcjonalnie z wydłużaniem się okresu obserwacji.

P66
THE CALVERT CLASSIFICATION IN ASSESS DISTANT TREATMENT RESULTS OF PATIENTS AFTER THE CHIARI OSTEOTOMY

Piontek T., Ciemniewska K., Głowacki M., Szulc A.
Clinic of Pediatric Orthopedics and Traumatology, University

of Medical Sciences in Poznan, ul. 28 Czerwca 1956 roku 135/147, 61-545 Poznań

Keywords: development dislocation of the hip, Calvert’s classification, Chiari pelvic osteotomy

Introduction

The operation which is based on pelvis osteotomy and hip medialisation for subluxation in course of previously surgically treated displasia or paralytic deformative displasia, was introduced to the arsenal of surgical solutions by Chiari in 1950. After being widespread the Chiari osteotomy became less popular and redirectional osteotomy has begun to displace it. Many a time, the latest method is contraindicated in difficult conditons connected with residual displasia of the hip, and the Chiari osteotomy is then necessarly recommended.

Aim of study: The aim of our study was to assess degenerative changes of the hip in patients after the Chiari osteotomy in a long time follow-up.

Materials

There were assessed 30 patients who were treated at Poznan University of Medical Sciences, Clinic of Orthopedics, in 1965 – 1990. The Chiari osteotomy was performed on all patients for hip decentration or subluxaiton after developmental displasia. 34 hips were evaluated. The average age of patients was13 years in the moment of the operation.

Methods

The Calvert’s classification was used to assess degenerative changes. Serial anteroposterior radiographs of hip, before Chiari osteotomy, one year after osteotomy and at the time of follow-up were evaluated. The follow-up examination was conducted 10-30 years after the Chiari osteotomy (the mean period of observation was 30 years).

Results

The degenerative changes of the treated hips achieved following value in Calvert’s classification score: 1.05 SD

1.13 before operation, 1.83 SD 0.83 one year after osteotomy and 3.03 SD 0.87 at the finish of follow-up. The significant correlation between advance of degenerative changes in treated hip and the time of observation was elicit ($p<0.05$) in our study.

Conclusion: The Chiari osteotomy does not prevent hip joint from appearing degenerative changes in the long time follow-up.